

fiat

Leven in de Goddelijke Wil – Vlaanderen

april 2015

De Dienares Gods
Luisa Piccarreta

"Hoe zie Ik niet uit naar zielen die tijd vrijmaken om stil te staan bij Mijn Lijden... Ik zal niet kijken naar wat zijzelf moesten lijden maar wel naar de manier waarop ze met Mijn Lijden omgaan..."

Jezus tot Luisa Piccarreta (uit het Boek van de Hemel)

GOEDE VRIJDAG

O Hoofd, vol bloed en wonden,
met smaad gedekt en hoon,
o godd'lijk Hoofd omwonden
met scherpe doornenkroon!

O Gij, die and're kronen
en glorie waardig zijt;
Ik wil mijn hart U tonen,
dat met U medelijdt.

Gekroonde en gekruisigde Jezus, mogen Uw doornen en nagels ons hart blijven doorboren. Mag het bloed dat door ons hart stroomt als een balsem zijn die Uw wonden geneest.

Moeder van Smarten, ledig ons van alle dingen om alles van Jezus in ons te kunnen plaatsen, zoals U Hem hebt geplaatst in U.

uit het Boek van de Hemel (september 1924) opgetekend door Luisa

"Terwijl ik me in mijn gewone toestand bevond, zag ik me buiten mezelf. Tot mijn verbazing vond ik een vrouw op de grond gegooid in het midden van de straat. Ze had heel veel verwondingen en al haar ledematen waren ontwricht, niets van haar gebeente zat nog op zijn plaats. Hoewel de vrouw vreselijk was toegetakeld en een waar portret van pijn leek te zijn, was ze toch mooi, nobel en majestueus. Maar tegelijkertijd wekte het medelijden op, haar door iedereen verlaten te zien en blootgesteld aan wie haar kwaad wou doen. En dus door medelijden bewogen keek ik rond om te zien of er niet iemand was die mij zou helpen om haar naar een veilige plaats te brengen. Tot mijn verwondering verscheen er naast mij een jonge man. Het leek mij Jezus te zijn. Samen tilden wij haar op van de grond. Maar bij iedere beweging leed zij hartverscheurende pijnen door de ontwrichting van haar beenderen.

Heel voorzichtig droegen wij haar dus naar een paleis en legden haar neer op een bed. En samen met Jezus - die deze vrouw heel erg leek lief te hebben en Zijn eigen Leven wou geven om haar te redden en te genezen - namen wij de ontwrichte ledematen en brachten deze op hun plaats. Bij de aanraking van Jezus veranderde die vrouw in een mooi en bevallig kind..."

Dit is het beeld van de Kerk, de lijdende Kerk... Luisa zag dit duidelijk in deze vrouw die vreselijk was verwond en alleen en verlaten in de straat. Dit is wel een beeld van de Kerk in de tijd van Luisa. Als dit hier dan al waar was in 1924, hoe waar - zelfs nog veel meer - is dit niet zo in onze tijd, in 2015! Hoe is de Kerk niet getekend door ontwrichte ledematen, verwondingen, aanvallen van alle kanten en dan zeker van binnenuit... En deze wondermooie vrouw vertegenwoordigt het Lichaam van Christus. Jezus zegt dat zij Zijn Lichaam is, Zijn eigen Lichaam en Hij heeft haar zo lief want zij is Zijn Kerk. Hij is er het Hoofd van. En Luisa als lidmaat ervan - net als wij - heeft in de Goddelijke Wil een grote rol te spelen om de schoonheid, de grootsheid van dat Lichaam, van de Kerk te herstellen en haar gezondheid te behouden. Daartoe zijn we dus allemaal geroepen. Paus Franciscus en ook alle andere laatste pausen riepen ons op om in ons leven allen ditzelfde doel als zending voor ogen te houden.

En wat is nu zo mooi in verband met het Leven in de Goddelijke Wil? Ja, wij hebben een zeer bijzondere roeping (zoals de paus zegt) **maar ook een speciale gave en geschiktheid om dit te doen**, iets wat we voorheen niet hadden. Voor we Luisa kenden bezaten we immers nog niet de kennis ervan. Dus nu we begrijpen wat de Goddelijke Wil verlangt en hoe de heerschappij van deze Wil het herstel betekent van het Koninkrijk door de Kerk, geeft God ons de middelen, de macht, de geschiktheid door **de gift van Zijn eigen Goddelijke Wil** om dit samen te doen met Hem.

Het herstellen van de Kerk en door de Kerk het herstel brengen van het Koninkrijk - het Rijk van de Goddelijke Wil - gebeurt door onze gebeden en door ons lezen en overwegen van de Uren van de Passie maar ook **door iedere eenvoudige akt van elke eenvoudige dag**. Dat is de schoonheid van deze gift. Het is niet iets dat we doen op een spiritueel moment of tijdens bepaalde tijdstippen in ons leven waarbij we voelen dat we er klaar voor of in staat toe zijn eraan te worden herinnerd bij het bidden. Neen, het is iets wat we doen elk moment van de dag - doorheen de dag - in elke gedachte, in ieder woord en in iedere daad.

En dat is het wat God van ons vraagt en het is zo eenvoudig! Laten we dit dus simpelweg doen: **op elk afzonderlijk moment leven in de Goddelijke Wil**, zo goed als we kunnen. **Dit is onze roeping, dat is de glorie van onze missie en hoe mooi is dit niet!**

En dit alles is mogelijk omdat we - wat we doen in de Wil van God - uiteraard niet alleen doen voor onszelf maar voor allen. We doen het met de Wil van God in Jezus. Door de Mensheid van Jezus hebben we toegang tot de Wil van de Vader, de Zoon en de heilige Geest, die heerst in Zijn Mensheid. Door Zijn Mensheid binnen te gaan kunnen we ons met Zijn Mensheid verenigen en ons de Goddelijke Wil eigen maken en gebruiken, dus niet voor onszelf alleen maar voor alle zielen van alle tijden. Dit is de grote roep van God waarop we moeten antwoorden. Wij moeten deze roeping vervullen, deze missie **samen met Hem in Zijn Wil**.

Wat een heerlijke verrijzenis als allen het Leven in de Goddelijke Wil mochten leren kennen en iedere dag opnieuw door iedere eenvoudige akt in Gods Akt, mogen bijdragen tot het herstel van de Kerk en zo tot het herstel van Gods Rijk, het Rijk van de Goddelijke Wil op aarde zoals in de Hemel.

*Huis van de Goddelijke Wil
Varendriesstraat 30
9031 Drongen*

**Ik zend je mijn beste wensen voor een gezegend Pasen:
laat de Goddelijke Wil opnieuw in jou verrijzen!**

Luisa Piccarreta

Alleluia!